

Sygn. akt II Cz 231/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy** w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Irena Dobosiewicz/spr./

Sędziowie SO Janusz Kasnowski

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **R. M. (1)**

przeciwko **M. M. reprezentowanej przez R. M. (2)**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia powoda na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie 2 /drugim/ postanowienia Sądu Rejonowego w Szubinie IX Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Żninie z dnia 27 listopada 2014r. sygn. akt DCC 174/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. **akt II Cz 231/15**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2014 r. Sad Rejonowy w Szubinie DC Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Żninie umorzył postępowanie w sprawie z powództwa R. M. (1) przeciwko M. M.reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego R. M. (2) o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności oraz odstąpił od zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu Sad wskazał, że na mocy wyroku z dnia 14 kwietnia 2010 r. powód zobowiązany został do uiszczania na rzecz pozwanej alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie do dnia dziesiątego każdego miesiąca. Powód nie zapłacił w terminie alimentów za miesiąc czerwiec 2014 r. W dniu 24 czerwca 2014 r. na skutek wniosku pozwanej Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Szubinie M. K. zajęła rachunek bankowy powoda. Powód alimenty za czerwiec wpłacił Komornikowi w dniu 27 czerwca 2014 r. W piśmie z dnia 2 lipca 2014 r. powód wezwał matkę pozwanej do złożenia wniosku o umorzenie egzekucji, co też ta uczyniła w dniu 23 października 2014 r., tj. po wszczęciu niniejszego postępowania.

W ocenie Sądu Rejonowego, wierzycielka była uprawniona do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Nie dysponując zaś odpowiednią wiedzą i nie korzystając z pomocy profesjonalnego pełnomocnika reprezentująca pozwaną jej matka mogła również obawiać się konsekwencji złożenia wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego i jego wpływu na terminowe płacenie alimentów, tym bardziej, że R. M. (1) już wcześniej uiszczal alimenty z opóźnieniem. Już jednak osiem dni po rozprawie w dniu 15 października 2014 r., gdy wyjaśniono

R. M. (2) okoliczności związane z umorzeniem egzekucji, w tym poinformowano ją o możliwości ponownego złożenia wniosku o wszczęcie postępowania w razie zwłoki dłużnika, złożyła ona stosowny wniosek u Komornika.

Sąd I instancji wskazał ponadto, że zasądzonymi ewentualnie na rzecz powoda kosztami niniejszego procesu obciążona byłaby nie R. M. (2), ale jej małoletnia córka. Niewątpliwie natomiast pięcioletnie dziecko nie mogło mieć żadnego wpływu na decyzje podejmowane przez matkę.

Zażalenie na punkt 2 postanowienia złożył powód i domagał się jego zmiany poprzez przyznanie kosztów procesu na rzecz skarżącego oraz zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego.

Treść wielu zarzutów dotyczy tak naprawdę bezzasadnego, zdaniem powoda odstąpienia od zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów procesu od pozwanej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W art. 102 k.p.c. ustawodawca unormował zasadę słuszności, zgodnie z którą w przypadkach szczególnie uzasadnionych, sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej kosztami w ogóle. Wskazany przepis daje zatem sądowi swobodę przy rozstrzygnięciu o zwrocie kosztów procesu, gdy stosowanie zasady wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c, tj. odpowiedzialności za wynik procesu, nie daje się pogodzić z zasadą słuszności. W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, iż zastosowanie art. 102 k.p.c. powinno być oceniane w kontekście całokształtu okoliczności, które mogą uzasadniać odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu „wypadków szczególnie uzasadnionych”, o których stanowi art. 102 k.p.c, należy zaliczyć zarówno okoliczności związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz procesu (dotyczące sytuacji majątkowej i życiowej strony). Powyższe okoliczności powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego.

Mając na uwadze okoliczności rozpoznawanej sprawy Sąd Rejonowy nie naruszył przepisu art. 233 § 1 k.p.c. i słusznie przyjął, że pozwana nie powinna ponosić kosztów procesu. Podkreślić należy przede wszystkim, że to powód swoim zachowaniem spowodował konieczność wszczęcia postępowania egzekucyjnego, pozwana zaś mogła obawiać się skutków złożenia wniosku o umorzenie egzekucji alimentów po wyegzekwowaniu świadczenia za czerwiec 2014 r. Ponadto nie można nie zauważyć, iż pozwana jest małoletnia, a powód zobowiązany jest do uiszczania alimentów na jej rzecz. Również zatem jej sytuacja życiowa i materialna przemawiały za zastosowaniem reguł słuszności z art. 102 k.p.c. Należy także dodać, wbrew twierdzeniom skarżącego, iż miał on inną możliwość osiągnięcia rezultatu, do którego zmierzało niniejsze postępowanie. Mógł on bowiem skorzystać z instytucji przewidzianej w art. 822 k.p.c, skoro dysponował dowodami wpłat należności alimentacyjnych za kolejne miesiące. W sytuacji, gdy Komornik dokonuje bezpodstawnej egzekucji długu, to obowiązkiem dłużnika jest poinformowanie go o spłacie

2

długu. W przeciwnym wypadku dłużnik naraża się na szkody, które nie będą mu zrekompensowane (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 5 czerwca 2009 r., VI ACa 1359/08). Zarzuty zażalenia są zatem bezzasadne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. .

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

3